

Basın Açıklaması

The Times Gazetesi Hizb-ut Tahrir Hakkında Yalan Bir Haber Yayınladı

22 Eylül 2018'de The Times gazetesi, "Birmingham'da şehir gençliği aşırılık yanlısı Hizb-ut Tahrir'in hedefinde" başlıklı bir makale yayınladı. Yalan propagandayla dolu makale, benzer nitelikteki yazı dizisinden biri olarak görülebilir.

Yazıda görmezden gelemeyeceğimiz çok şey var, ancak bazı noktalara projeksiyon tutmanın yeterli olacağını düşünüyorum.

Birincisi, makalenin doğasıyla ilgilidir. Makale, hükümetin ekmeğine yap sürmek olarak okunabilir. Zira makalede, muhalif sesleri susturmak için hükümete daha fazla yetki verilmesi gerektiği belirtiliyor.

Yazıda, parti "aşırılıkçı bir grup" olarak niteleniyor. Bu nitelemenin laik hükümetlerce bir niteleme olduğunu belirtilseydi, pek yalan olmazdı. Laik hükümetler, laikliğin dürüstlüğünü sorgulayan herkesin "aşırılıkçı" olduğunu düşünürler. Böylesi korkak bir dürtü, laik fikirler ve bunların topluma verdiği zarar hakkında gerçek bir tartışmayı engelliyor.

Yazıda **Hizb-ut Tahrir**'in bazı ülkelerde yasaklandığı belirtiliyor. Ama neden yasaklandığı anlatılmıyor. Partinin yasaklandığı ülkelerin çoğunun, siyasi muhaliflerini kaçırmak, işkence yapmak ve hatta öldürmek için "aşırılığı" bir hafta olarak kullanan baskıcı diktatörlükler olduğu ifade edilmiyor.

Makalenin amacı, okuyucularını bilgilendirmek değil. Geçmişte hükümet danışmanları, kamuoyuna itiraf etmedikleri şeyleri gizlice itiraf etmek zorunda kaldıkları olmuştur. İslam'a ve partinin faaliyetlerine saldırmak için kullanılan ve kapı kapı dolaşarak pazarlanan "radikalleşme ve aşırılık" teorileri, defoludur hatta zararlı bile olabilir. [https://www.telegraph.co.uk/journalists/andrew-gilligan/7908262/Hizb-ut-Tahrir-is-not-a-gateway-to-terrorism-claims-Whitehall-report.html]

Yazıda üstü kapalı ifadeler kullanılıyor. **#StandForNothingFallForAnything** kampanyamızı, "terörizme" hizmet eden bir kampanya olduğu ifade ediliyor. Ama parti gençlerinin, Müslümanların yaşadığı mahallelerde, özellikle de laik çetelerin şiddetinden yakınan semtlerde böyle bir kampanya başlattıkları belirtilmiyor.

Makalede, kampanyada **Hizb-ut Tahrir**'in ismi geçmiyor denilerek gizlilik imasında bulunuluyor. E-posta yazışmasında muhabire söylenenler nedense görmezden geliniyor. Yazışmamızda, kampanyada aktif rol alan parti üyelerinin yaşadıkları topluluklar nazarında parti üyesi olarak tanındıklarını söylemiştik. Ayrıca kampanyanın, **Hizb-ut Tahrir / Britanya** sitesinde ve sosyal medyada geniş çapta duyurusu da yapılmıştır. Camilere ve toplum liderlerine, **Hizb-ut Tahrir**'e özgün bu kampanyanın amacını açıklayan yazılar yazdık.

Son olarak gazete, okuyucularını açıktan açığa politize bir şekilde yanıltıyor. Yazıda, Birmingham organizatörünün, cihat çağrısı yapan Manchester İmam'ını savunduğu iddia ediliyor. Oysa partinin konuya ilişkin yaptığı basın açıklamasından ve e-posta yazışmasından alıntılar yapılmış olsaydı, objektif gazetecilik yapılmış olurdu. "İmamın yaptığı açıklamayla ilgili olarak yayınladığımız Basın Açıklamasında, BBC'yi suçladık ve cihat hakkında mantıklı bir tartışma yapılmasına teşvik etmediğini söyledik. BBC, cihadı terörizmle eşdeğer tutuyor, oysa öyle değil. Esed'in katliamlarına karşı nefsi müdafaa için ellerine silah alan siviller, bundan ötürü suçlanamaz. Zira amaçları, nefsi müdafaadır. Gazetenin yazışmadan yaptığı alıntılar, öyle görünüyor ki cihat hakkında daha fazla kafa karışıklığına yol açacaktır. Çünkü mantıklı bir tartışmanın önüne geçiliyor, bu da tabiatıyla iyilikten ziyade maraz doğuracaktır."

İkincisi, böylesi bir haber yapmanın amacıyla ilgilidir - ki amacı, bizim gibi egemen normlara meydan okuyan kişileri susturmaktır.

İngiliz hükümeti ve medya dâhil ülkemizdeki laiklik goygoycularının, muhalifleri susturmak için zorba yöntemlere başvurmalarına alıştık artık. İngiltere ve diğer Batı hükümetleri, Müslümanların kalkınmasını önleyen dünya çapındaki rejimleri ayakta alkışlıyorlar.

Biz böyle bir kampanya yürüttüğümüz için pişman değiliz. Çünkü kampanya, sıradan vatandaşları, Müslümanlar ve gayrimüslimleri, laik toplumdaki egemen düşünceye, onun İngiltere ve dünyada üzerindeki etkisine açıkça meydan okumaya teşvik etmektedir. Sonuçta bu insanlar, fikri meydan okuma riskiyle karşı karşıya kalan -hükümet ve medyadaki yandaşları dâhil- laik elitin kurbanıdır. Bu laik elit, böylesi bir

inceleme ve tartışmayı önlemek için elinden gelen her şeyi yapmaktadır. Biz, sıradan vatandaşların, Müslümanlar ve gayrimüslimlerin, toplumun üzerine kurulu olduğu bu temel fikirleri tartışma haklarının olduğuna inanıyoruz. Ama devlete göre bu fikirler tartışma üstüdür.

Biz, Filistin'e yönelik tavrımızdan arlanmıyor, utanmıyoruz. **Hizb-ut Tahrir**, işgal altındaki Filistin'i kurtarma stratejisi gereği Müslüman ülkelerdeki ordulara sürekli çağrıda bulunmaktadır. "Devlet düzeyindeki" bir askeri işgal, bireysel ve uluslararası kurumlardan ziyade askeri hazırlık dâhil devlet düzeyinde bir misilleme gerektirir. Bu stratejimiz yeni değil. Hükümetin, terörizm yasasını gözden geçirmesi için atadığı Lord Carlisle, bu stratejinin partinin buradaki davetinden bir parça olduğunu çok iyi bilmektedir.

Kullandığımız terminoloji ve neden bu terminolojiyi kullandığımız konusunda çok netiz. Biz, "İsrail'i" meşru bir devlet olarak tanımıyoruz, çünkü Filistin topraklarını işgal etmiş ve halkını da sürgün etmiştir. İşgal meselesini tüm Yahudi halkına genelleştirmemek amacıyla İngiltere'de biz "Siyonist varlık" terimini kullanıyoruz.

Müslümanlar, Filistin'deki Siyonizm'den bahsettiklerinde, tüm Yahudi halkını değil, Filistin topraklarını yasadışı işgal eden varlığı kastediyorlardır. Müslümanlar, Siyonist işgalin korkunç zulmünden büyük üzüntü ve acı duyuyorlar, sömürgecilik projesinin kurbanlarına her gün ağlıyorlar. Bu yüzden vaiz konuyla ilgili konuştuğunda, gazete bunun bu bağlamda olduğunu çok iyi biliyordu. Vaizin bu politik felsefesinin, "nefret söylemi" ile hiçbir ilgisi yoktur. Kaldı ki nefret söylemi, konuyla ilgili tartışma yapılmasını önlemek için kullanılan bir tabir haline gelmiştir.

Ben, gazetenin kendi bakış açısını oluşturmak için üzerinde haftalarca çalıştığının farkındayım. Yazışmalarımızın çoğunu kasten görmezden gelmiş olmasının nedeni de büyük olasılıkla budur. Gazetecilik ile propaganda arasında ince bir çizginin olduğunu da bilincindeyim. Ne yazık ki, bu yazı o ince çizgiden çok çok uzaktır!

Yahya Nisbet

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir

Britanya

Medya Temsilcisi